

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2012 r.

DOLiS/DEC-371/12/27552,27557

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 22 w zw. z art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana L. B., na upublicznienie informacji o jego adresie w serwisie internetowym [...] przez Pana I. W., prowadzącego działalność gospodarczą w K.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana L. B. (zwanego dalej Skarżącym), na upublicznienie informacji o jego adresie w serwisie internetowym [...] przez Pana I. W., prowadzącego wydawnictwo „K.”, z siedzibą w K..

W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazał, iż „moje dane osobowe (dokładny adres) zostały umieszczone bez mojej zgody na serwerze [...] (...), właścicielem którego jest pan I. W. prowadzący również wydawnictwo »K.«, w rozdziale »P.« w »Dzienniku« - tom [...] [...] – [...] w pliku z URL adresem: [...] (...)”. Skarżący wskazał również, że „szczegółowe zbadanie zawartości »Dziennika« doprowadziło do znalezienia danych osobowych (mojego dokładnego adresu) jeszcze w dwóch plikach z URL adresami: [...] (...) [...] (...)”. Skarżący wniósł o zablokowanie dostępu do powyższych plików oraz usunięcie jego danych osobowych z tych plików.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Pan I. W. w ramach wykonywanej przez siebie pod nazwą Ośrodek Kultury „K.” działalności gospodarczej prowadzi serwis internetowy dostępny pod adresem [...]. W tym serwisie prezentuje swój dorobek literacki i twórczość.

2. W powyższym serwisie dostępny jest w postaci plików w formacie PDF tom [...] ([...]-[...]) „Dziennika” autorstwa Pana I. W. Na stronach [...], [...], [...]-[...] tego utworu zawarte są informacje o adresie Skarżącego.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, stanowi, iż ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 14-19 i art. 36 ust. 1, nie stosuje się również do prasowej działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) oraz do działalności literackiej lub artystycznej, chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą. Z przepisu tego wynika, że ustawy nie stosuje się do zbierania, opracowywania i przygotowywania, a także publikacji materiałów w utworze literackim, o ile nie narusza to w sposób istotny praw i wolności osoby, której dotyczą zawarte w nim dane.

W opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych upublicznienie informacji o adresie Skarżącego w treści utworu literackiego, jakim jest dostępny w serwisie internetowym [...] tom [...] „Dziennika” autorstwa Pana I. W., nie narusza w sposób istotny praw i wolności Skarżącego wynikających z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec powyższego w niniejszej sprawie zaistniały przewidziane w art. 3a ust. 2 ustawy okoliczności wykluczające zastosowanie większości jej przepisów, w tym również przepisów określających przesłanki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych (art. 23 ustawy). Innymi słowy, w niniejszej sprawie dopuszczalność upublicznienia dotyczącej Skarżącego informacji nie może być oceniana na gruncie przepisów ustawy, bowiem w tym zakresie nie znajdują one zastosowania.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niego winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego przed sąd okręgowy stosownie do art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). W myśl art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego, niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Zgodnie z art. 24 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (§ 1). Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Ponadto w myśl art. 448 Kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie

zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

W związku z powyższym, jeżeli zdaniem Skarżącego w przedstawionej przez niego w treści skargi sprawie doszło do naruszenia prawa, drogą do jego usunięcia jest wystąpienie ze stosownym powództwem do sądu powszechnego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.